

عنوان مقاله:

قنوات شهر تهران؛ تهدید یا فرصت؟

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

پریا پارسا

خلاصه مقاله:

کاريزها يا قناتها، سازه های آبی اختراع ایرانیان هستند که توسط آنها انتقال آب زیرزمینی دور از نیروی تبخیر انجام می گیرد. این سازه های هیدرولیکی طولی، در دشت ها و تپه ماهورهای ایران پراکنده بوده، شهرها و روستاهای بسیاری را آبیاری می نموده اند. با تغییر سیستم آبرسانی شهری بسیاری از کاريزها از حالت دایر به بایر تغییر وضعیت داده و به علت عدم آگاهی و اطلاع دقیق از موقعیت مکانی آنها به عنوان سازه ای مشکل ساز مطرح شده اند. شهر تهران نیز تعدادی کاريز به صورت دایر و بایر در اعماق مختلف زمین وجود دارد که اطلاعای چندانی از ساختمان و وضعیت مکانی آنها در دسترس نبوده، به همین علت در اجرای طرح های مختلف، بخشی از ساختمان کاريز در محوطه طرح آشکار و معمولاً به عنوان مشکل در اجرای طرح تلقی می شود. با عنایت به شرایط فعلی کاريزها در شهر تهران، طول زیاد آنها، کاربری مفید بعضی از آنها در آبیاری فضای سبز و موارد دیگر، باید از زاویه و دیدگاهی جداگانه به قنات های شهر تهران نگریسته شود تا موقعیت فعلی آنها در اندیشه ها متفاوت شده، پس از تغییر دیدگاه ها، همانند یک سازه آبی با آن برخورد شود. روش تحقیق مورد استفاده توصیفی-تحلیلی و ابزار تحقیق فیش برداری می باشد.

کلمات کلیدی:

قنات، آب زیرزمینی، شهر تهران، تهدید، آسیب پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/462086>

